

GALA UNITER

2002

8 aprilie

Premiile pentru excelență și pentru întreaga activitate au fost stabilite, conform statutului Uniunii Teatrale din România, de către senatul UNITER, în ședința din 28.01.2002, după cum urmează:

Premiul de excelență – Tompa Gabor

Premiul pentru întreaga activitate:

- **Costache Babii** – actor
- **Alexandru Tocilescu** – regizor
- **Sanda Toma** – actriță
- **Vittorio Holtier** – scenograf
- **Margareta Bărbuță** – critic teatral

NOMINALIZĂRILE

Nominalizările pentru perioada 1 septembrie 2000 – 31 decembrie 2001, stabilite de juriul format din criticii de teatru Magdalena Boiangiu, Dumitru Solomon, Marina Constantinescu, Cristina Modreanu și Sebastian Vlad Popa, sunt următoarele:

Cel mai bun spectacol

1. **Creatorul de teatru** de Thomas Bernhard. Regia: Alexandru Dabija, Teatrul Act.
2. **Hamlet** de W. Shakespeare. Regia: Vlad Mugur, Teatrul Național Cluj Napoca.
3. **Unchiul Vanea** de A.P. Cehov. Regia: Yuri Kordonski, Teatrul „L.S. Bulandra”.

Cea mai bună regie

1. **Victor Ioan Frunză** – regia spectacolelor *Călătorii cu dricul*, *Strategia porcului & Cu ochi de copil* de Raymond Cousse și *Lecția* de Eugen Ionescu – Teatrul Maghiar „Csiky Gergely” Timișoara.
2. **Alexander Hausvater** – regia spectacolului *Canibalii* de George Tabori – Teatrul Dramatic „Radu Stanca” Sibiu
3. **Yuri Kordonski** – regia spectacolului *Unchiul Vanea* de A.P. Cehov – Teatrul „L.S. Bulandra”.

Cel mai bun actor

1. **Marcel Iureș** – rolul *Brucson* din *Creatorul de teatru* de Thomas Bernhard – Teatrul Act.
2. **Horațiu Mălăele** – rolul *Vanea* din *Unchiul Vanea* de A.P. Cehov – Teatrul „L.S. Bulandra”.
3. **Victor Rebengiuc** rolul *Serebreakov* din *Unchiul Vanea* de A.P. Cehov – Teatrul „L.S. Bulandra”.

Cea mai bună actriță

1. **Andreea Bibiri** pentru rolurile *Sonia* din *Unchiul Vanea* de A.P. Cehov – Teatrul „L.S. Bulandra” și *Ea* din *Zi că-i bine!* de Wil Calhoun – Teatrul Luni.
2. **Rodica Negrea** pentru rolul *Midori* din *Pușca de vânătoare* de Yasushi Inoue – Teatrul Act.
3. **Valeria Seciu** pentru rolul *Dna Bering* din *Spirit* de Margaret Edson – Teatrul Mic.

Cea mai bună scenografie

1. **Elena Dimitrakova** pentru decorul spectacolului *Unchiul Vanea* de A.P. Cehov – Teatrul „L.S. Bulandra”.
2. **Adriana Grand** pentru scenografia spectacolelor *Călătorii cu dricul* – *Strategia porcului & Cu ochi de copil* de Raymond Cousse și *Lecția* de Eugen Ionescu – Teatrul Maghiar „Csiky Gergely” Timișoara.
3. **Helmut Stürmer** și **Lia Manțoc** pentru scenografia spectacolelor *Hamlet* de W. Shakespeare – Teatrul Național Cluj Napoca și *Așa este (dacă vi se pare)* de Luigi Pirandello – Teatrul Maghiar Cluj-Napoca.

Critică Teatrală

1. **Dan C. Mihăilescu**; 2. **Marian Popescu**; 3. **Victor Scoradeț**

Debut

1. **Radu Apostol** pentru regia spectacolului *Acasă* după Ludmila Razumovskaia – Teatrul „Ion Creangă”.
2. **Luiza Cocora** pentru rolul *Checchina* din *Carnavalul bârfelor* după Carlo Goldoni – Teatrul Național Craiova.
3. **Sorin Militaru** pentru regia spectacolului *Salonul nr. 6* după A.P. Cehov – Teatrul „Maria Filotti” – Brăila.

Sorin

Bravo!

Radu

Luiza

Societatea Română de Radiodifuziune, Departamentul Teatru Radiofonic, propune pentru **Premiul pentru Teatru radiofonic:**

1. **Răzbunarea** de Ion Atlas, regia artistică Dan Puican
2. **Provocare** de Doru Moțoc, regia artistică Mihai Lungeanu
3. **Apollonia** de Aleksandar Obrenovic, regia artistică Gavril Pinte

Societatea Română de Televiziune propune pentru **Premiul pentru Teatru TV:**

1. ... **Escu** de Tudor Mușatescu, regia artistică Constantin Dicu
2. **Frumoasa călătorie a urșilor panda povestită de un saxofonist care avea o iubită la Frankfurt** de Matei Vișniec, regia artistică Ion Gostin
3. **D-ale Carnavalului** de I.L. Carăgiale, regia artistică Dominic Dembinski.

Luiza COCORA: Trăim într-o lume în care simpla șansă a unui debut pe scena unui teatru reprezintă deja un noroc imens pentru un absolvent de actorie, noroc pe care, din păcate, l-ar merita mai mulți. În cazul meu, faptul că acest debut s-a întâmplat într-un spectacol regizat de Vlad Mugur înseamnă mai mult decât noroc, pentru că norocul presupune un caracter arbitrar, înseamnă deschiderea și, în același timp, alegerea unui drum. În această ordine de idei, nominalizarea UNITER vine ca o confirmare a acelui instinct extraordinar pe care Vlad Mugur îl avea în lucrul cu actorii, în relația cu oamenii, creându-ți ca actor o libertate interioară care îți permite să fii tu însuși, cu toate riscurile pe care acest lucru le implică. Ceea ce mă întristează, pe de altă parte, este viața foarte scurtă pe care acest spectacol, *Carnavalul bârfelor*, a avut-o, din motive obiective, căci, din păcate, motive, mai ales obiective, se găsesc întotdeauna.

Sorin MILITARU: Nominalizarea pentru debut la Premiile UNITER m-a bucurat dar m-a și surprins, pentru că niciodată nu m-am gândit la aceasta. Cu atât mai mult cu cât spectacolul pentru care am fost propus, *Salonul nr. 6*, al Teatrului „Maria Filotti” din Brăila, s-a jucat în București o singură dată și atunci într-o conjunctură nefericită: autocarul teatrului brăilean s-a stricat pe drum, iar actorii au ajuns pe scenă cu o jumătate de oră înaintea începerii spectacolului, după 10 ore petrecute în ger la – 20 de grade C. (Unii dintre actori abia la finalul spectacolului au reușit să se încălzească). Cu toate acestea, cred că nominalizarea mea este justă, mai ales că în decembrie am terminat la Teatrul Odeon spectacolul *Genocid sau ficatul meu e fără rost* de Werner Schwab, iar acum lucrez la Timișoara un alt spectacol al aceluiași autor. Dar cea mai mare satisfacție este că toți cei trei nominalizați pentru debut facem parte dintr-o generație în care eu cred foarte mult. Sper ca aceasta să confirme speranțele mele că nu peste mult timp vom însemna ceva în teatrul românesc.

Radu APOSTOL: Această nominalizare m-a surprins. Nu știu, cum s-o iau, dacă te obligă sau nu... M-a surprins mai ales pentru că eu consider că sunt mulți tineri foarte buni.

Și cred că sunt lucruri care ne determină, la un moment dat, să ne adunăm pentru că avem interese comune. Este foarte greu, suntem destul de dezorientați, avem nevoie de niște sisteme care să organizeze haosul în care ne zbatem. De cele mai multe ori cred că nu există concurență loială, că există un ermetism nu numai în structurile organizatorice, dar și ideologic. De aceea am încercat, împreună cu colegii mei, prin proiectul *dramAcum* să creăm o supapă, pentru a acorda și altora libertatea de a se exprima. Vrem să traducem texte din literatura contemporană, să determinăm tinerii să scrie. Și cred într-un teatru de proiecte în care cei care se întâlnesc sunt mânați de același crez.

Ne punem întrebarea: de ce facem teatru, pentru cine îl facem și cum îl facem? Trăim într-o lume în care teatrul nu mai poate fi o artă de sinteză. În momentul acesta cred într-o formă mai angajată, mai ales ca la noi există o hibă de comunicare și de solidaritate, să-i spunem așa. Teatrul trebuie să fie locul unei întâlniri. Dar nu vreau să se considere că noi facem polemică de dragul polemicii. Este o realitate pe care o percepem altfel și în care descoperim foarte multe hibe. De aceea avem nevoie de dramaturgie contemporană. Acum sunt alte tipologii, există alt tip de relație, altă mentalitate. Teatrul trebuie să șocheze, trebuie să modifice. Să nu te lase să fii ignorant și să te faci să-ți depășești limitele de fiecare dată. Și aceasta este greu, foarte greu...

Cu spectacolul *Acasă* opțiunea în a alege interpretii a fost destul de dificilă: între a aduce pe scenă neprofesioniști care însă proveneau din lumea personajelor sau a aduce actori pe care să-i faci să ajungă la asemenea performanțe. Eu am optat pentru prima variantă. Iar întâlnirea a fost înfiorător de bogată, de mănoasă. Pur și simplu m-a făcut să cred ca teatrul are sens. Și atâta timp cât există dorință, vocație și pasiune în tot ceea ce faci, atunci este loc pentru toată lumea.